

[Søren Olesen.]

de 10 000 kr., som er pristalsfamiliens skattepligtige indtægt, kan diskuteres.

Nu er det tillige således, at familier med børn beskattes særlig hårdt gennem de indirekte skatter; disse skatter mærkes vel i det hele taget hårdest hos familier med mindre indtægter. Jeg mener derfor, at man i udvalget bør se på denne skala for de mindre indtægter. Det gælder især forsørgerne, men der er også hos ikke-forsørgerne en skattestigning for de mindste indkomster, i hvert fald her i København og i købstæderne. Heroverfor vil man sige: når man skal fastholde provenuet uforandret, kan man ikke komme udenom en sådan skattestigning, medmindre man ville forhøje andre steder, hvor der nu er sket en berettiget nedsættelse, fordi man nu undgår de skarpe hjørner. Jeg synes imidlertid, man måtte have kunnet finde så meget i retning af besparelser, at man kunne have undgået disse uheldige virkninger for de laveste indkomsters vedkommende.

Der er blevet talt en hel del om skattepolitik i almindelighed, og jeg skal ikke sige så meget derom, men jeg synes, der er en ting, der ikke kan undgå at falde i øjnene eller i ørene, og det er, at man taler så meget om skattelempelser og skattenedsættelser for den ene eller den anden gruppe, men det betyder jo kun, at byrderne væltes over på andre. Man vil give præmiering for opsparing, man vil gå bort fra erhvervsbeskatningen, og man vil give forskellige andre lempelser: for merindkomster o. s. v.; men provenuet skal så udredes på anden måde, og det vil sige, at det, man giver i lettelse til den ene skatteyder, må væltes over på den anden.

Man må gøre sig klart, at nøglen til skattelettelse er en udgiftsreform, og man kan ikke gå andre veje; så længe udgifterne ligger fast, er det umuligt at foretage nogen egentlig skattenedsættelse. Man kan gøre det for enkelte gruppers vedkommende, men det bliver så meget værre for andre. Det er en sådan udgiftsreform, retsforbundet hele tiden har efterlyst, og vi har også peget på, at det ikke er nok at pille lidt ved de enkelte poster og finde besparelser. Vi er jo i øjeblikket inde i en spareperiode, hvor man fra alle sider taler om, at vi må være tilbageholdende med statens ud-

gifter; men skal det blive til noget, mener vi, at det må være nødvendigt at gennemgå statens opgaver. Det er dèr, vi mener der må sættes ind med en begrænsning af statens opgaver og imod en udvidelse af statens forpligtelser.

Hvis ikke vi vil skride til en sådan indskrænkning af offentlige opgaver, tror jeg, det vil blive uhyre vanskeligt for ikke at sige umuligt for nogen som helst finansminister, hvilket parti han end tilhører, at skabe skattelettelse. Man kan strides om, hvilke grupper der skal bære byrderne, men nogen skattelettelse vil man ikke få.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mente, at ejendomsbeskatningen var en forældet skatteform, som i høj grad trængte til revision. Det sidste kan der være nogen mening i, når det gælder bygningsbeskatningen, men det ærede medlem førte tanken videre og mente, at det også burde gælde grundværdibeskatningen, altså grundskyldsbeskatningen. Det ærede medlem mente, at der fra 1932 til 1950 var inddraget ca. en fjerdedel af grundværdierne, således at der nu var inddraget omtrent halvdelen af grundværdierne.

Men nu er det mærkeligt, at tiltrods herfor er der sket en stigning i grundværdierne i det samme tidsrum fra 4,9 milliarder kr. til 9,2 milliarder kr.; det vil sige, at foruden den del, som er inddraget, og som heller ikke kommer frem i vurderingerne, er der sket en meget betydelig værdistigning; derfor kan det dog ikke være således, at grund-ejerne er blevet særlig mishandlet.

Det ærede medlem mente at kunne tage professor Kjeld Philip til indtægt for sine betragtninger, idet han citerede nogle linier fra Kjeld Philips bog „Skattepolitik“. Nu er det forholdsvis sjældent, at den ene professor citerer den anden, de plejer ret ofte at være uenige, og det tror jeg også, hvis man skal undersøge dette forhold nærmere, at de er, når det gælder grundværdibeskatningen. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen citerede nogle betragtninger, som professor Kjeld Philip anførte angående ejendomsbeskatningen i al almindelighed, d. v. s. deri også indbefattet bygningsskatter, men det citerede er nu i og for sig ikke just Kjeld Philips standpunkt; det var almindelige betragtninger angående ejendomsbeskatningen. Der findes også i den